

25 April

Число 67.

Число 67.

ВОСНІ ПРИГОДИ НІМЕЦЬКОГО ДЕЗЕРТИРА.

XX.

"СВЕРБЛЯЧКА" — СПАСИТЕЛЕМ.

(Продовжене).

О 11 годині вночі ми з радістю залишили Ар-
гоні і відіхали з Chatel звичайним потягом в
глуб країни. В Vouzieires ми пересіли в потяг до
Diedenhofen. Тут ми стрінули 12 жовнів з най-
дешевими багнетами, котрі провадили трохи цивіль-
них Французів. Були це люди в старшій віці,
ми не розуміючи що це означає, почали розпи-
тати одного подорожнього французького
купця, що також поїхав з Vouzieires і говорив
знаменито німецькою мовою. Сей купець їхав
з знаменито німецькою мовою. Він сказав
Французам є горожанам до життя від німець-
ків: "Ми дістаємо всі средства до життя від німець-
ких мілітарних властей, але по найбільшій ча-
сти ми не дістаємо стільки, щоб вижити, а в на-
шій родині не остоєся нічого; всю худобу і пожи-
вляю забирають для мілітарних властей, бо
вони не могли вижити з того, що діставали за
свою працю. Їх арештовано і тепер відводять
до Німеччини. Розумієш, ми не знаємо, що з
їх стане ся".

Купець сказав нам також, про те, що всіх мо-
лодих Французів забрано до Німеччини і зам-
кнено в концлагері.

В Селані ми мусіли ждати поперх 5 годин з
той причини, що сюди приїздило багато шпита-
льних поїздів. До першого о 2 годині по полудні сні-
даного дня доїхались до Montmedy, де на-
ходився наш шпиталь. Тут в "заведенню від о-
хорони" переведено дезінфекцію
нашого одягу і перший раз ми дістали доб-
ру куплю. Нас приміщено в великих бараках
тут можна було стрінути людей з усіх частин
фронту і всі вони розказували про страшну ну-
жду, не можна було знайти ані одного чоловіка,
який не був проклятий бий війни. Всі раділи,
що попали до шпиталю та як вони тільки вдава-
ли "хорих", щоб остатись тут як найдовше.
Два рази дено натарило нас мастиво. Відтак
ми мали досить часу і свободи звідувати усі за-
кутки місцевості.

Одного дня ми відвідали укріплення на горі
Montmedy, де держало кілька тисяч воєнних плі-
нників. Якірало коли ми прийшли на гору, плі-
нники стояли на подвір'ю та заїдали рослі. Один з
пліників прийшов прямо до мене. Приглянув-
шись ліпше, я пізнав його. Це був той самий
Француз, з котрим я звів борбу 5-го січня в
французьких окопах. Ми сердечно привита-
ли. Він приповідав з собою одного плітника,
що говорив добре по німецьки і сей перекладав
що ми хотіли сказати один другому. Він пізнав
мене і сказав як тільки побачив нас на подвір'ю.
Кілька разів повторив мені, що він радий, що
попав в полон. Він так само як я був жовніром
з мучу а не з охоти. Коли ми боролись оба на
житі і смерті, на хвилю ми були собі страшні-
ми ворогами. Я також чув себе щасливим, що я
задержався з тої своєї фрури і лишив себе чоло-
віком при житті. Ми розійшлися з сердечним сти-
сненням собі рук, якби брат з братом.

По тижневі мої побуту в шпиталі я мав
вертати назад на фронт. В шпиталі обходже-
но з нами досить добре і ми вертали на фронт
з різними чуттями. Тільки доїхались до Chatel,
а вже почувлимо вогонь артилерії. Нарікане
не мало місця, — мусілисьмо вертати до окопів
в лісі. Коли ми прибули до нашої старої кем-
пін, то в ній засталисьмо цілком невідомими на-
шим людям. Наша компанія відіхала десь в інше мі-
сце. Кого ми тільки не питали, ніхто не міг да-
ти нам бажаної відповіді. Ми мусіли вертатись
назад до Chatel, де була команда і головна ква-
ртира нашого корпусу. Через пів год. шпитальний
поїзд з Chatel завіз нас в призначене місце. Ми
були певні, що генеральний штаб 16-го армій-
ського корпусу буде знати, де знаходиться на-
ша компанія. Генерал фон Мудра з своїми офі-
церами трохи подвійними сторожами. Ми
показали свої платинні книжки і шпитальні цер-
тifikати і тоді один провідник запровадив нас
до офіційної кімнати. Тут сходилися на пошук
завсіх дивізійних фронтів разом, і апарат був в
безсмертній русі. Сержант-майор глянув на лі-
сту з відтак на мапу. В двох мінутах він найшов
нашу компанію. Він показав нам на мапі де во-
на борсе ся і де є кемпін. "Кемпін знаходиться на
південній стороні Вероннес", сказав він, "а компа-
нію населили до 34 дивізії; передше вона була
частинною 33 дивізії. Позиція знаходиться між
селами Vanquois і Vouzieires". Відтак він по-
казав нам котрою дорогою найлегше туди діста-
тись і ми відійшли. До Chatel ми вернули ся за-
вільше, а відтак до Argemont мусілисьмо йти
пішотою. А щоб дістатись до Veronnes, мусі-
лисьмо звернути на південне. По дорозі ми стрі-
нули французьких пліників, котрі направляли
дороги. Найбільша частина з них не були кольті-
ми, а були чорні війська в чужеродних уніформах.
На сій дорозі були розложени австрійські мото-
рові батерії. Три 30.5 см. гармати були уложіні
в склястий спадок, однак не стріляли. Коли
ми поділили добилисьмо ся на узгір'є Veronnes,
перед нами розстелилась далеко дуже широка
долина. Саме Veronnes лежало перед нашими
ногами в долині. А трохи даліше на малім узгір-
'ї лежало Vanquois. Не видно було ніяких бу-
дівель; через полеві шкла можна було побачити
лише самі розвалини. Купі безперестанно ви-
бухали даліше в сій місцевості і ми знова по-
вернули в доріж скоро тільки подумали, що не за-
баром і ми там опинимось. Заледні переїхали
через хребет гора, як позад нас експлуатували
французі стріляли тут тільки до пооди-
ноких постів. Ми збігли в долину і найшли
себя ся в Veronnes. Полуднева частина села бу-

ла розбита артилерією на кусочки. Тільки по-
декуди сильні комини сторчали своїми куснями
до гори. Німецькі жовніри порпались всюди
визбираючи куски цінного металю, який відтак
відсилено до Німеччини. Між иншим церковні
дзвіни перетоплювано, ладовано на вози і від-
силено до фабрик. Визбирувано всюди наймен-
ші кусочки міді, моську, бляхи і олова.
(Даліше буде).

Н. Андреев.

ПОЧАТКИ РЕЛІГІЇ.

(Продовжене).

Вже не раз зазначали ми, що віра в богів без-
посередньо випливає з віри в духів. Пригля-
ньмо ся тепер до сього уважнійше.

Греки, Римляни, Єгиптяни і инші освічені
народи старини, представляли собі своїх числен-
них богів в виді людей. Та звідки-ж вони мо-
гли знати, що ці боги думають, чого вони бажа-
ють від людей?

Люди самі утворили собі богів. Тому ці бо-
ги і вийшли такі подібні до людей. Та якже лю-
ди утворили собі богів? Перше ніж вірити в бо-
гів, люди вірили в духів. Значить деякі з духів
поводи перетворили ся в богів. Подивім ся, як
се стало ся.

Чого людина не розуміє, того він боїть ся. Ко-
жда невідома і незрозуміла для нього річ, лякає
його. Так само лякають його і люди, котрі чини-
ли небузд відіржувати ся від инших. Відома, що
богато дикунів уважає божевільних за людей, в
котрих вселими ся духи. Вони поважають їх і
навіть молять ся до них. Так один мандрівець
оповідає, що Індіанці Шаллиши молили ся до о-
дного чоловіка як до Бога. Се був якийсь ста-
рий Індіанець; вони його одягли особливим спо-
собом і дали йому окрему хату. Сюди приходи-
ли вони молити ся до него і приносили з собою
жертви. Очевидно, що вони думали, що він мо-
же робити їм добро, або лихо. Також само, що
се буде тягти ся і по смерті старого. Його ім'я
довго ще буде переходити з покоління в поколі-
ннє. Він зробить ся для них сильним і могутнім
духом, далеко сильнішим від багатьох инших,
себто богом.

Багато диких народів ще за життя молили ся
до своїх володарів. Ми вже згадували нпр. про
перуанського короля. Повертали ся в богів і ду-
ші чарівників. Коли же за життя вони могли ма-
ти силу, недоступну для людей, то після смерті
сила їх, на думку дикунів, ще збільшувалась ся.

Часто бувало, що у дикунів ставали богами
Європейці, що жили серед них. Дикунів на кож-
дому кроці дивували ся їх знанню й умістості, бо-
ляли ся і поважали їх. Який небузд злочинець,
що втік, або моряк, котрого корабель розбив
ся, опинивши ся серед дикунів, швидко забирав
серед них цілковиту власть. Не диво, що духа
такого чоловіка поважали далеко більше, ніж
духів инших небіжчиків. Про нього говорили,
що про найлучшого духа, як про бога. Навіть і
тепер ще деякі дикунів уважають освічених чу-
жоземців за богів. В Африці Бушмени кажуть:
"Сі білі люди — діти бога; вони знають все на
світлі". У багатьох народів боги поствались
саме тим способом, себто коли серед них всели-
ся чоловік з иншого, культурнішого народу.

Такі ріжні дороги, якими повстає поняття бо-
га. З початку люди молять ся до всіх духів не-
біжчиків. Та багато з цих духів повели забува-
ть ся і в пам'яті нащадків лишають ся спомини
про духів лише найвидатніших осіб. Сі духи
стають оборонцями народу, часто його почат-
ковими предками і богами. З покоління в по-
коління приносять їм жертви, будують в їх честь
церкви, поволі повстають оточення про їх жи-
те та вчинки. Поруч одного повстають ся та-
ким способом инші боги, і от перед нами ціла
купа богів, що залюднюють небо.

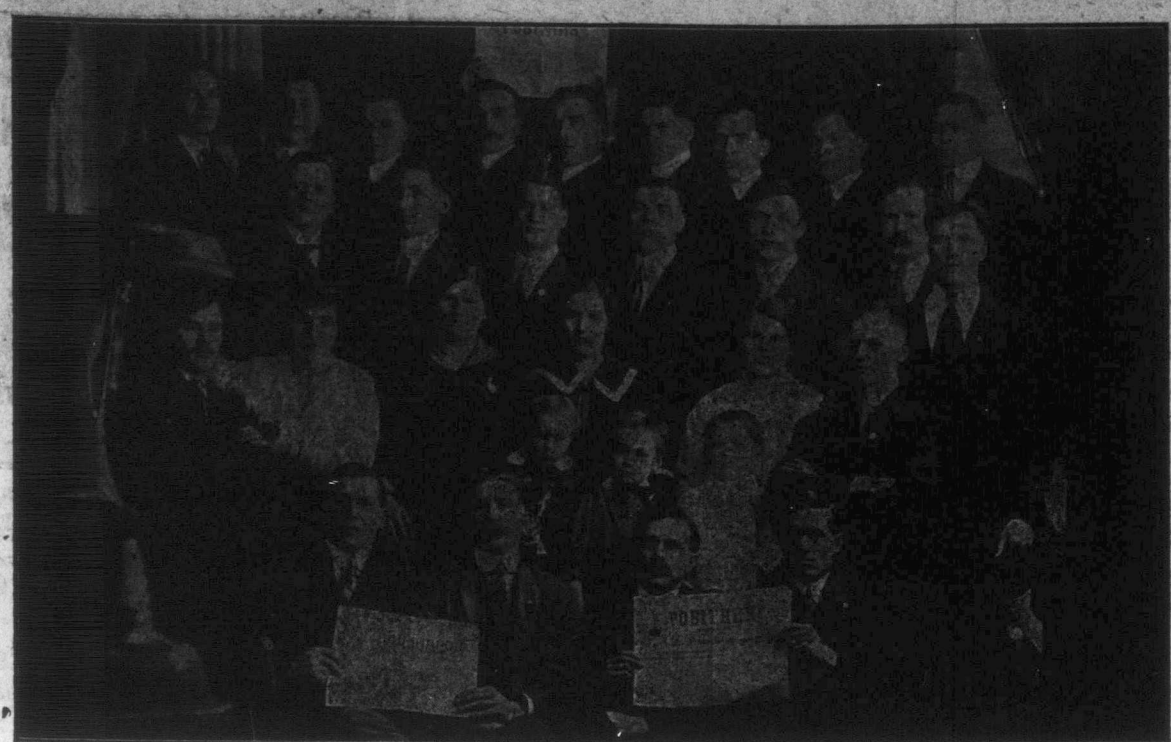
Більшість поган мислюбожів. Але серед них
поволі вижили народи, що поставили над усіма
богами одного бога, або навіть молили ся тільки
до нього одного. Так у давніх Греків і Рим-
лян головним богом уважав ся Зевес (у Греків)
і Юптер (у Римлян). Поволі почали на такого
бога дивити ся, як на всемогутнього бога. А ко-
ли він всемогутній, то на шок инших богів? І
люди почали думати, що є тільки один бог, і сей
бог має багато помічників, котрі зголом діста-
ли назву святих і ангелів. Правда, не всі
не завідали богом, навіть дуже освічені прихо-
дили до віри в одного бога. Так наприклад Жи-
ди, Індуси, Араби зрадили свою стару віру в
богів і поставили замість них одного
бога. Та инші народи, наприклад давні Греки
і Римляни не зважаючи на свою освіченість, не
могли підняти ся до віри в одного бога.

В давній Греції віра була під охороною дер-
жави. Там державою було майже кожне місто;
місто мало звичайно свого основателя, а осно-
вателем його уважав ся по віруванням Греків як
тільки небузд бог. Мешканці його вірили, що їх
доля тісно зв'язана з волею їх богів, а щоб зло-
бути ласку богів, вони пильно підтримували
становлений культ, себто робили в свій час жер-
тви, проказували певні молитви і т. д. Кожде від-
ступлене від культу могло, на їх думку, стягнути
на них кару, тому влади доглядали за виконан-
ням принципів культу. Зрозуміло, що в таких
обставинах віра в богів не могла зни-
кати і помаму перемінити ся в віру одного бо-
га. Віра в богів існувала там до то-
го часу, коли в країну дістала ся християнська
віра, котра поволі витиснула давню поганську
віру.

"Не будеш мати инших богів, окрім мене".
Як бачимо з тої заповіді, Жида мали з по-
чатку більше богів, а тільки пізніше прийшли
до поняття одного бога і ту віру в одного бога
перенесли потім християни.
(Даліше буде)

РОБОЧИЙ НАРОД

Сторона 3.

Відділ У. С. Д. П. в Салт Сейнт Мері, Онт.

НІМЕЦЬКЕ ПРАВИТЕЛЬ- СТВО ПРОТИ СВОЇХ ВОЄННОПЛІННИХ В РОСІЇ.

Багато пишеть ся тепер про
німецьких і австро-угорських
воєнних пліників на Сибірі.
Як подає тутешна капіталістич-
на преса, через цих пліників
задержали ся в Росії Чехо-Сло-
ваки, котрі попередню мали бу-
ти відіхати на французський
фронт воювати з Німцями. Че-
хо-Словаки мають уважати за
таким самим своїх ворогів, як
Німці в західній Європі, також
німецько-австрійських воєнних
пліників в Сибірі і через те
власне вони остали в Сибірі,
щоби з ними воєнноплітніми
воювати. Тому не від річи бу-
де доводити ся, як відноситься
до німецьких воєнних пліни-
ків в Росії саме німецьке пра-
вительство.

У владивостокський "Дал. О-
країн-Т", з дня 24 цвітня с. р.
(се число щойно мин. понеді-
ла) прийшло до ред. "Р. Н." чи-
таємо слідуючого змісту теле-
граму з Москви:

"МОСКВА, 20 цвітня. — На-
родний комісаріат для загра-
нних справ отримав від німець-
кого правительства радіотеле-
граму слідуючого змісту:

"До російського правитель-
ства.

Народний комісаріат для за-
границних справ, Москва,
На підставі достовірних до-
несень довідемо ся, що в ріж-
них таборах серед воєнноплі-
нних в Росії утворились револю-
ційні комітети, стремлячі до по-
вного звільнення офіцерів з рязо-
вими. Се переведено в життя в
Омську, Томську і Катеринбу-
ргі. В Омську комітет "рішши"
перешкоди скорому поверто-
в до вітчизни воєнноплітних
і в сій цілі зібрався зятій там
своїй двогодинній бесіді пред-
ставити всім присутнім бандами,
котрим поручено також не до-
пускати до дальшого походу при-
буваючих зі Сходу в Омск тран-
спортів воєнноплітних. Даль-
ше в один з найближчих днів
повинен був відбутися в Мос-
кву конгрес воєнноплітних всіх
округів, стремлячих до здійс-
ня аналогічних ідей.

В виду сих обставин німецьке
правительство передало росій-
ському правительству слідую-
чі низше наведені настійливі до-
магані:

1. негайне роззброєння нахо-
дяться в Омську воєннопліт-
них і здержане будучих прави-
тельствених військ, могучих
там протидіяти повторенню по-
дібних випадків.
2. Забране всего правління
над таборами у всіх місцях і пе-
рше всего в Омську і Катерин-
бурзі російськими властями
аж до прибути німецьких охор-
онних комісій.
3. Окреме перебування німець-
ких воєнноплітних і австро-
угорських.
4. Привнесення офіцерів їх по-
передних прав.
5. Зняття залізничного двірця
в Омську російськими правитель-
ственими військами, відвіль-
ними з безперешкодного пере-
їзду прибуваючих зі сходу і се-
редної Сибірі транспортів воєн-
них і горожанських пліників.
6. Недопущення скликання збо-
рів і з'їздів воєнноплітних в ро-
ді тих, котрі пропонувались у-

строїти в Москві з тим, щоби
повертати воєнноплітних до ві-
тчизни миг відбутися ся без пере-
шкод.

Німецьке правительство очі-
кує негайної відомості, про те
чи осягнено основного усунення
ліха в змислі вище наведених
домогань.

Міністер заграничних справ
Буше".

Заходить тепер питане, чому
німецьке правительство було
проти вище згаданого в теле-
грамі діяльності німецьких во-
єнноплітних в Сибірі і ставля-
ло рішучі домаганя до росій-
ського правительства, щоби во-
но ту діяльність стримало? Ви-
ходить, що робота німецьких
воєнних пліників в Сибірі бу-
ла не на руку німецькому пра-
вительству.

ВІЩЕ В СПРАВИ У. Р. ДОМУ В ТІМНС, ОНТ.

На днях прибув до нашої міс-
цевості тов. М. Князевич з
Вінніпегу, висланий Екс. Комі-
тетом Укр. Робітничого Дому
для збирання добровільних дат-
ків на Укр. Роб. Дім в Вінніпегу.
В неділю ввечерю, дня 11
липня с. р. скликаемо заходом
тутешного відділу У. С. Д. П.
до юнійної галі велике робітни-
че віще, котре почалося о пів
до вчора. Віще отворив тов.
Маркевич і він був зарозом
председателем, а секретарював
тов. Ів. Назарик.

Тов. Маркевич привітав всіх
прибулих гарячими словами
і висказав велику радість з при-
воду прибути т. Князевича.
Нам конче треба, сказав він,
щоб час від часу приходили до
нас свідоміші товариші і до-
кладали свіжих дров до того
огню, що горить в душі кождо-
го робітника, щоб той ожно-
розгорів ся у велику пожежу,
в котрій би згоріла вся неспра-
ведливість теперішнього устрою,
а на загрихаш котрої поже-
стала би доба краща, нова до-
ба без гноту, без визиску, доба
рівного розділу всіх земельних
і витворених богацтв.

Іспитав забрав голос прибу-
вший з Вінніпегу т. Князевич. В
своїй двогодинній бесіді пред-
ставив він теперішній робітни-
чий рух і звернув увагу на те,
що аби поставити сталі підва-
лини під наш рух, то нам кон-
че треба побудувати Укр. Роб.
Дім в Вінніпегу, котрий буде о-
середком укр. робітничого руху
в Канаді. Неначе оаза в пу-
стині, що дає відпочинок для
подорожного і впливає в його
змічене тіло нових сил до даль-
шої подорожі і до його оста-
точної цілі, так само буде для
нас Робітничий Дім, де ми бу-
демо черпати душевний крм,
котрого нам так потрібно в сій
борбі пролетаріату з капіталіз-
мом.

Тов. Князевич говорив ще
довго про Укр. Роб. Дім і його
цілі. При кінці своєї промови
завідав всіх зібраних, щоб жер-
тували скільки зможуть на будо-
ву Укр. Роб. Дому. Зібрано на
сю цілі \$25.00; продано че-
голок за \$26.50. На дальшу по-
дорож т. Князевича, зложено
добровільних датків \$8.50, а з
каси віділу взято \$30.00. Ра-
зом зібрано всіх грошей в Ті-
мнс \$316.00.

По закінченню колекти забрав
голос т. Юрій Рубанець і подя-
кував гарячими словами всім
присутнім за участь в віщу і за-
ривав всіх робітників, щоб во-

ни як найчисленніше вступа-
ли в ряди У. С. Д. П. і ставали
до борби за здійснене соціалі-
стичного устрою на нашій кро-
піві і потом робітників переся-
лій землі.

На тім віще закінчило ся і всі
присутні розійшлись з одуше-
вленим і в надії на ліпшу буду-
чість домів.

Ів. Назарик,
секретар віща.

ЧИМ БУДЕ ДЛЯ УКРАЇНСЬКО ГО ПРАЦЮЮЧОГО ЛЮДУ УКР. РОБ. ДІМ В ВІН- НІПЕГУ.

Український Робітничий Дім
в Вінніпегу буде для україн-
ського працюючого люду в Ка-
наді **МОСТОМ** для переходу з су-
часної економічної неволі, з те-
перішнього несправедливого ка-
піталістичного устрою — до
устрою Свободи, Волі і загаль-
ного добробуту.

Які люди були ініціаторами
будови Укр. Роб. Дому? Чи бу-
ли се люди, котрі годять ся з іст-
нучою нині експлуатацією?
Чи були ініціаторами люди, ко-
трі хотять даліше придержува-
ти увесь український працюю-
чий народ в тежоті, котрі хо-
тять бачити його бідним і пони-
женим? Ні! І ще раз ні! Іні-
ціаторами будови Укр. Роб. До-
му були люди, котрі стоять про-
ти того всього робітничого ли-
ха і борять ся проти лайдась-
кого пановання можних сего
світа. Вони говорять, що
весь овод праці має і мусить на-
лежати до тих же самих, що
працюють; що средства продук-
ції мають бути власністю цілої
суспільності, а не одних. От
такі то люди зявлялись будувати
сей Дім і сей Дім має власне
для таких цілей служити.

Хто тепер найцирнійше пома-
гає морально і матеріально се-
му Домові? Лише і лише свід-
оміші робітники і фармери.
Які укр. часописи агітують за
Укр. Роб. Домом? Лише одна
часопись в Канаді — "Роб. На-
род, котра все стояла і нині сто-
їть на сторожі інтересів укр.
працюючого народа. Будова
Укр. Роб. Дому спочиває в ру-
ках самого робітництва і фар-
мерства. Сорок тисяч доларів
складають свідомі робітники
на будову Дому, котрий буде
служити лише працюючому на-
родови. Чи зложимо ми ще се-
го року сю суму? Певно, що бу-
де трудно се зробити, як ми всі
не приложимо рук до сего ді-
ла, як ми самі не дамо доброго
прикладу, жертвуючи кілько к.-
трий зможє. Тому кождий з
нас повинен жертвувати на сю
так важну цілі.

Екс. Ком. Укр. Роб. Дому ви-
слав мене до укр. робітників на
Схід в тій цілі, щоби познако-
мити їх з справою будови Укр.
Роб. Дому. І чи думаєте, що
всюди дозволяють мені на у-
строюване мітингів в сій спра-
ві? Не всюди; в багатьох міс-
цях кажуть мені, що там нема
Українців, там є лише самі "во-
роги" Австрійки. "Ми знаємо",
говорять мені, "що на початку
війни майже всі ваші часописи
поміщували відозву австрійсь-
кого консула до Австрійців, себ-
то до вас, щоби ви йшли би-
тись за Австрію. А також ми
знаємо про ту той пастирський
лист, що видав "бішоп" Бунда
в справі організації австрій-
ського реґменту "в Канаді". І
при тім пригадають зараз не-

давню подію з арештованем Бу-
ди в Саскачевані. Оттакі то
відповіді дають мені, коли я
йду питати властей, чи можна
устроювати укр. робітнице ві-
ще в справі Укр. Роб. Дому.

Але ми, свідоміші робітни-
ки попрацюймо шире без устро-
ювання віч. Там, де не вільно ме-
ні навіть ступити ногою, там ви
повинні зібрати ще більше гро-
шей на Укр. Роб. Дім і тим по-
казати, що нашої ідеї ніхто не
зможє убити. Ви, Товариші, по-
кажіть всім, що те таки сего
року ви зложите сих \$40.000 на
будову Укр. Роб. Дому, зложи-
те їх на славу і честь собі і всьо-
му робітництву.

До праці, товариші!
Хай живе Укр. Роб. Дім в Він-
ніпегу!

М. Князевич,
Тімнс, Онт.

ВЕЛИЧАВЕ ЗАЛОЖЕНЕ УГОЛЬНОГО КАМЕНЯ ПІД УКР. РОБ. ДІМ.

Минулої суботи ввечерю
відбуло ся в Вінніпегу святоч-
не заложенне Угольного Камен-
я під Укр. Роб. Дім і вмурова-
не спису імен жертводавців на
сей Дім.

Около 8-ої години на місці
сього святочного акту зібра-
ло ся около тисячі осіб — всі
робітники. Перед заложеннем
Каменя промовляли до них з
нагоди сей так радікої і для всіх
робітників дорогої і памятної
події т.т.: Колісник, Др. Ол. Су-
ко, Німцович і другі. Промови
бесідників глибоко заітере-
сували всіх присутніх, і замі-
тно було незвичайне одуше-
влене. Робітники зявляю-
чись на місці де незадовго
стане їх величава святиня, на-
глядно дали пізнати своє вели-
ке злидоване з сього їхнього
так великого діла. Тут вони
немов переконані, що те, що
до недавня еще могло вида-
тись їм неможливим, тепер ви-
ростає перед ними мов свідок
того, що спільними зусиллями
сього робітництва можна все
виконати. Тихе відволане об-
хопило всіх присутніх на вид
стремлячих вже мурів. Іхне о-
душевлене знайшло місце в
грімких оплесках, ще більше на-
вид дісти імен жертводавців, я-
ку т. секретар К. Б. У. Р. Д. роз-
читув по цілій величезній бу-
дівлі і яка була довга майже на
25 ярдів. На ній видніли імена
всіх жертводавців на Укр. Роб.
Дім з усіх закутків Канади і А-
мерики.

Підчас і після промов бесід-
ників аж до 12 години вночі
присутні складали ще свої жер-
тви, щоби імена їх могли бути
заховані в Угольний Камені по-
вік. Кожний жертвував по ши-
рості. Зложено готівкою око-
ло \$800.00 і здекларовано по-
верх \$400.00, разом поверх \$1.
200 (Докладний звіт буде пода-
ний в сій числі "Р. Н.")

Близько 12-ої години вночі
т. М. Німцович довершив
власноручно акту заложення У-
гольного Каменя.
Екзектива Будови Укр. Роб.
Дому складає всім жертводав-
цям і присутнім на тім святії
гостям сердечну подяку.
За Екс. У. Р. Дому,
Д. Стецишин, секр.

Д. Стецишин, секр.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "Р. Н."

П. Питляр, Стаплетон,
Н. Р.
\$1.00